Dosarul nr. 4-1968/2025
4-25114253-12-4-11082025

H O T Ă R Î R E
În Numele Legii

09 februarie 2026 municipiul Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani
Instanţa compusă din:
preşedintele şedinţei, judecătorul Tatiana Postolachi
grefier Crina Ciobanu
cu participarea:
avocatului făptuitorului Ala Pelevaniuc
în prezența:
făptuitorului Ion Cașcaval
în lipsa: agentului constatator Mihail Negru din cadrul IP Botanica
victimei Raisa Cașcaval

examinând în ședință publică cauza contravenţională în privinţa lui ***Ion Caşcaval,*** *născut la *****, IDNO: *****, domiciliat în *****,* învinuit în comiterea contravenţiei prevăzute de art. 318[1] Cod contravenţional al R.Moldova, instanţa de judecată, -

a c o n s t a t a t :

Ion Caşcaval, la data de 19.07.2025, ora 03:12, aflându-se în *****, a încălcat ordinul de restricție de urgență nr. 160 din 18.07.2025, apropiindu-se de domiciliu, amplasat în *****.

Astfel, acțiunile lui Ion Cașcaval au fost calificate de către agentul constatator în baza art. 318[1] Cod contravențional, și anume: *Samavolnicia, adică exercitarea în mod arbitrar a unui drept efectiv sau presupus prin încălcarea ordinii stabilite de legislaţie, dacă fapta nu constituie infracţiune.*

În ședința de judecată agentul constatator Mihail Negru, fiind citat legal despre data, locul şi ora examinării cauzei, prin intermediul oficiului poştal, precum şi prin informaţia plasată pe site-ul oficial al Judecătoriei Chişinău: https://ic.instante.iustice.md/ro/agenda-sedintelor, în şedinţa de judecată nu s-a prezentat, nu a depus o careva cerere de amînare a ședinței, astfel, fiind pusă în discuţie posibilitatea examinării cauzei nominalizate în lipsa părţii absente, ţinînd cont de faptul că au fost întreprinse toate măsurile necesare în vederea respectării prevederilor art. 382 Cod contravenţional RM privind citarea participanţilor la proces, instanţa a considerat neprezenţa agentului constatator nemotivată, conform art. 455 alin. (2) Cod contravenţional RM a dispus examinarea cauzei în lipsa acestuia.

Victima Raisa Cașcaval, fiind citată legal despre data, locul şi ora examinării cauzei, prin intermediul oficiului poştal, precum şi prin informaţia plasată pe site-ul oficial al Judecătoriei Chişinău: https://ic.instante.iustice.md/ro/agenda-sedintelor, în şedinţa de judecată nu s-a prezentat, nu a depus o careva cerere de amînare a ședinței, astfel, fiind pusă în discuţie posibilitatea examinării cauzei nominalizate în lipsa părţii absente, ţinînd cont de faptul că au fost întreprinse toate măsurile necesare în vederea respectării prevederilor art. 382 Cod contravenţional RM privind citarea participanţilor la proces, instanţa a considerat

neprezenţa victimei nemotivată, conform art. 455 alin. (2) Cod contravenţional RM a dispus examinarea cauzei în lipsa acesteia.

Făptuitorul Ion Cașcaval a declarat că, la data de 19.07.2025 nu avea unde să meargă și s-a culcat pe un scaun în ograda de alături.

La întrebarea avocatului, făptuitorul a declarat că, era pe un scaun la o distanță de vreo 500 metri de acasă. Nu cunoaște de ce a fost chemată poliția. Nu a făcut careva acțiuni în privința fratelui în acea seară. A menționat că, a fost la poliție.

Avocatul făptuitorului Ala Pelevaniuc a solicitat încetarea procesului contravențional, consideră că nu a fost demonstrată existența faptei contravenționale.

Audiind participanții la proces, studiind procesul-verbal cu privire la contravenție și materialele din dosarul contravențional prezentat, instanța de judecată reține următoarele.

Prin procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria și nr. MAI06 515167 din 31.07.2025, de către agentul constatator al Inspectoratului de Poliţie Botanica a DP mun. Chişinău a IGP – Mihail Negru, în acţiunile lui Ion Cașcaval s-a reținut săvârșirea contravenției prevăzute de art. 318[1] din Codul contravențional, pe faptul că, 19.07.2025, ora 03:12, aflîndu-se în *****, a încălcat ordinul de restricție de urgență nr. 160 din 18.07.2025, apropiindu-se de domiciliu, amplasat în *****.

În drept, în conformitate cu art. 8 alin. (2) din Codul contravențional, este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

Conform art. 442 alin. (1) din Codul contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

De asemenea, în conformitate cu prevederile art. 458 alin. (1) din Codul contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d) existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante; e) necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei, iar din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului contravențional, instanța de judecată evidențiază că sancțiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetățenilor în vederea realizării scopului preventiv și represiv al sancțiunii, pe când potrivit art.38 alin.(4) din acelaşi cod, arestul contravențional poate fi aplicat şi în cazul neexecutării intenționate a unei alte sancțiuni contravenționale, ce oferă faptei natura penală.

Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (a se vedea Ziliberberg împotriva Moldovei, § 35, din 01 februarie 2005; Angel împotriva

României, § 52, din 04 octombrie 2007 sau Ozturk împotriva Germaniei din 21 februarie 1994).

Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravențională desfășurată în fața instanței de judecată revine în primul rând organului constatator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, făptuitorul urmează să-și probeze nevinovăția.

În asemenea situație, întru respectarea garanțiilor sus indicate, instanța de judecată a verificat legalitatea și temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenţie cu seria şi nr. MAI06 515167 din 31.07.2025.

Sub aspectul legalității procesului – verbal cu privire la contravenţie, instanța de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art. 5 și 7 din Codul contravențional.

Legea contravențională prevede redactarea procesului-verbal cu privire la contravenție într-o anumită forma „ad validitatem”, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit.

În acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 din Codul contravențional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului - verbal cu privire la contravenție prin prisma art. 445 din Codul contravențional.

Din cercetarea actului menționat, instanța constată că agentul constatator a respectat prevederile art. 443 alin. (1) lit. a)-h) din Codul contravenţional şi a inserat data (ziua, luna, anul), ora şi locul încheierii, calitatea, numele şi prenumele agentului constatator, denumirea autorităţii pe care o reprezintă; numele, prenumele, domiciliul, ocupaţia persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, datele din buletinul ei de identitate sau, după caz, din alt act care stabileşte identitatea persoanei, fapta contravenţională, locul şi timpul săvârşirii ei, circumstanţele cauzei care au importanţă pentru stabilirea faptelor şi consecinţelor lor juridice, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenţie; încadrarea juridică a faptei, norma materială contravenţională şi indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenţiei, iar decizia de de remitere a cauzei este stipulată clar şi descifrabil.

Totodată, agentul constatator a descris în conținutul actului fapta contravențională, formulată cu suficientă precizie, astfel încât să permită persoanei să decidă asupra conduitei sale și să prevadă, în mod rezonabil, în funcție de circumstanțele cauzei, consecințele acestei conduite, argument prin care instanţa nu a constatat incertitudini la descrierea faptei şi persoanei.

În acelaşi context, instanța reiterează că procesul-verbal cu privire la contravenție, în sensul art. 442 din Codul contravențional, este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul, iar procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui, or, în atare circumstanţe, se concluzionează că, în procesul-verbal cu privire la contravenție este necesar de a fi descrisă fapta, în așa fel ca învinuirea formulată să fie clară făptuitorului.

La fel, instanța de judecată menționează că, procesul-verbal cu privire la contravenție a fost întocmit și perfectat în absența făptuitorului, dar în prezența martorului asistent.

Sub aspectul temeiniciei procesului-verbal cu privire la contravenţie, instanța evidențiază că forța probantă a proceselor-verbale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de

drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatoriul (cauza Bosoni împotriva Franței, hotărârea din 7 septembrie 1999).

În lumina celor relatate supra, persoana învinuită are dreptul la un proces echitabil, conform art. 374 – 382 din Codul contravențional, în cadrul căruia să utilizeze orice mijloc de probă și să invoce orice argumente pentru dovedirea împrejurării că situația de fapt din procesul – verbal cu privire la contravenție nu corespunde modului de desfășurare a evenimentelor, iar sarcina instanței de judecata este de a respecta limita proporționalității între scopul urmărit de autoritățile statului de a nu rămâne nesancționate acțiunile antisociale prin impunerea unor condiții imposibil de îndeplinit și respectarea dreptului la apărare al persoanei sancționate contravențional.

În raport cu cele enunțate, art. 425 alin. (2) din Codul contravențional cuprinde dispoziții exprese cu privire la forța probantă a procesului-verbal cu privire la contravenție, fiind reglementat că, în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul procesului-verbal cu privire la contravenție.

La fel, instanța reține că legiuitorul, în art. 442 alin. (1) din Codul contravențional, a definit procesul-verbal cu privire la contravenție, ca fiind un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul, iar subsecvent, a fost legiferat și faptul că, procesul-verbal cu privire la contravenție se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

Interpretând art. 425 alin. (2) în coroborare cu art. 442 alin. (1) din Codul contravențional, rezultă că procesul-verbal cu privire la contravenţie cu seria şi nr. MAI06 515167 din 31.07.2025, face dovada cu privire la încadrarea în drept și situația faptică stabilită de agentul constatator, urmând a fi examinat şi în raport cu actele existente la dosar, acumulate de agentul constatator în cazul pendinte.

În această ordine de idei, instanța remarcă că făptuitorul este învinuit precum că a comis contravenţia prevăzută de art. 318^1 din Codul contravenţional, iar respectiv, cu privire la starea de fapt fixată de agentul constatator în procesul-verbal de contravenție și în corespundere cu art. 425 alin. (2), (3), (4), (5) din Codul contravențional, instanța de judecată reține că aceasta a fost confirmată prin probe pertinente, concludente și utile cazului contravențional:

- procesul-verbal cu privire la contravenţie cu seria şi nr. MAI06 515167 din 31.07.2025, care cuprinde poziţia personală a agentului constatator, din care reiese constatarea contravenţiei comise și descrierea acesteia;

- informația 112 din 19.07.2025, potrivit căreia cet. Viorel Cașcaval a informat cu privire la faptul că, cet. Ion Cașcaval nu are dreptul să se aproprie de domiciliu;

- procesul-verbal privind actele de constatare din 19.07.2025, unde cet. Ion Cașcaval a declarat că se afla în curtea blocului și dormea pe o pătură, dar a menționat că, nu a încălcat restricția;

- avertizare scrisă din 19.07.2025, semnată de către cet. Ion Cașcaval, potrivit căreia i s-au adus la cunoștință consecințele încălcării Ordinului de restricție de urgență nr. 160;

- informația 112 din 18.07.2025, potrivit căreia cet. Viorel Cașcaval a informat cu privire la conflictul în familie din *****;

- cererea din 18.07.2025;

- procesele-verbale privind actele de constatare din 18.07.2025 ce au servit temei de emiterea a Ordinului de restricție de urgență nr. 160 din 18.07.2025;

- cererea din 18.07.2025;

- copia Ordinului de restricție de urgență nr. 160 din 18.07.2025, potrivit căruia cet. Ion Cașcaval i s-a interzis să se apropie de locurile frecventate de către victimă:

- copia procesului-verbal privind informarea/înmânarea actului de procedură din 18.07.2025, potrivit căruia cet. Ion Cașcaval i s-a adus la cunoștință Ordinul de restricție de urgență nr. 160 din 18.07.2025;

Instanța subliniază astfel că, fapta contravențională săvârșită de către Ion Cașcaval a fost constatată personal de agentul constatator și a fost inserată în procesul-verbal cu privire la contravenţie cu seria şi nr. MAI06 515167 din 31.07.2025.

Din analiza actului menționat, care în situația relatată supra și în condițiile art. 425 alin. (2) – (5) din Codul contravențional constituie o probă pertinentă și concludentă cazului, instanța a stabilit cu certitudine că, la data de 19.07.2025, ora 03:12, aflîndu-se în *****, cet. Ion Cașcaval a încălcat ordinul de restricție de urgență nr. 160 din 18.07.2025, apropiindu-se de domiciliu, amplasat în *****.

În conformitate cu jurisprudenţa relevantă a Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăţia inculpatului prin adoptarea unor soluţii motivate. Lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil: …în cazul în care instanţele judecătoreşti naţionale se abţin de a da un răspuns special şi explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părţii care le-a formulat posibilitatea de a şti dacă o anumită susţinere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil. (Ruiz Torija împotriva Spaniei, 9 decembrie 1994, § 29; Papon împotriva Franţei (nr. 2), dec., 15 noiembrie 2001; Boldea împotriva României, 15 februarie 2007, § 30).

În acest context, agentul constatator a făcut dovadă stării de fapt prin probele anexate la dosar și apreciate de instanțe, iar instanța reține că încheierea procesului-verbal este una temeinică, iar fapta contravențională imputată făptuitorului a fost stabilită în acest caz, prin probe acumulate, care indică unanim în privinţa aceleiaşi versiuni de acuzare.

Respectiv, fapta şi vinovăţia făptuitorului au mai fost stabilite și cu ajutorul prezumției de legalitate a procesului-verbal cu privire la contravenţie cu seria și nr. MAI06 515167 din 31.07.2025, actul fiind emis cu respectarea tuturor condițiilor de fond și de formă prevăzute de lege, dar și cu prezumția de veridicitate, adică reflectă în mod real ceea ce a stabilit autoritatea emitentă, prezumții consacrate expres în art. 425 alin. (2) și 442 alin. (1) din Codul contravențional, care în opinia instanței, sunt legale, în sensul pe care inclusiv instanța europeană îl dă acestei noțiuni (Salabiaku împotriva Franței, hotărârea din 7 octombrie 1988, par. 28; Telfner împotriva Austriei, hotărârea din 20 martie 2001, par. 16).

Conjunctura relatată a fost admisă astfel şi de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului și în Decizia Haiducu şi alţii contra României din 13 martie 2012, în care a fost statuat că, prevederile art. 6 par. 2 din Convenție nu se opun aplicării unui mecanism care ar instaura o prezumție relativă de conformitate a procesului verbal cu realitatea, prezumție fără de care ar fi practic imposibil să sancționezi încălcările legislației, intrând în competenta poliției.

În aceste condiţii, instanţa statuează în afara oricăror dubii, că într-adevăr fapta incriminată a avut loc, fiind comisă cu bună-ştiinţă şi respectiv cu vinovăţie de către Ion Cașcaval, iar astfel, probele apreciate fiecare în parte și pe toate în ansamblul lor, coroborează între ele, se completeze unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert comiterea

contravenției imputate petiționarului, care se încadrează în limitele laturii obiective a contravenţiei prevăzute la art. 318[1] din Codul contravenţional.

În această ordine de idei, agentul constatator a făcut dovada stării de fapt prin înscrisurile depuse la dosar și apreciate ca veridice de instanță, iar încheierea procesului-verbal şi adoptarea deciziei de sancţionare în acest caz va fi una temeinică.

Pe lângă aceasta, instanța nu a determinat nici alte circumstanțe prevăzute în art. 441 al Codul contravențional, care ar înlătura răspunderea contravențională, iar poziția expusă de către făptuitor în ședința de judecată este de o natură de a evita răspunderea pentru fapta comisă, or declarațiile sale se combat cu declarațiile acestuia date la faza incipientă.

În continuare, instanţa reţine că dosarul contravențional în privința lui Ion Cașcaval, pe semnele contravenției prevăzute de art. 318[1] din Codul contravențional a fost expediat în instanța de judecată pentru examinare în fond.

În acest caz, potrivit art. 7 din Codul contravențional, persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod, iar conform prevederilor art. 41 alin. (1), (2) din acelaşi cod, sancţiunea contravenţională se aplică în funcţie de caracterul şi de gradul prejudiciabil al contravenţiei, de caracteristica persoanei şi de circumstanţele atenuante şi agravante, iar faţă de persoana a cărei vinovăţie este dovedită se aplică o sancţiune echitabilă, în limitele şi în conformitate cu dispoziţiile codului contravenţional.

Astfel, în calitate de circumstanțe atenuante instanța de judecată apreciază în contextul art. 42 alin. (2) din Codul contravențional, comiterea pentru prima dată a unei fapte contravenționale, deoarece la materialele cauzei nu au fost administrate probe contrare şi nici nu s-a invocat faptul dat, iar în calitate de circumstanţe care ar agrava răspunderea făptuitorului, instanţa de judecată nu identifică nici un argument în acest sens.

Respectiv, sub aspectul individualizării pedepsei, instanța de judecată precizează că, va fi administrată în limitele impuse de art. 41 alin. (2) din Codul contravențional și în limitele stabilite de art. 318[1] din Codul contravențional, or în conformitate cu art. 22 din Constituția Rep. Moldova, nu se va aplica nici o pedeapsă mai aspră decât cea care era aplicabilă în momentul comiterii actului delictuos, iar la momentul comiterii, contravenţia incriminată prevederea o sancţiune cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 45 la 60 de ore sau cu arest contravențional de la 10 la 15 zile.

Instanța de judecată mai evidențiază că orice sancțiune juridică, inclusiv cea contravențională, nu reprezintă un scop în sine, ci un mijloc de reglare a raporturilor sociale, de formare a unui spirit de responsabilitate, iar pentru aceasta nu este nevoie ca în toate cazurile sa se aplice sancțiunea maximă, or sancțiunile juridice constituie nu mijloace de răzbunare a societății, ci de prevenire a săvârșirii faptelor ilicite și de educare a persoanelor vinovate.

La fel, conform art. 37 alin. (3) din Codul contravenţional, munca neremunerată în folosul comunităţii poate fi aplicată doar persoanelor care acceptă să execute o asemenea sancţiune, cu excepția contravenției prevăzute la art. 78[1] și 318[1] pentru care acordul persoanei nu este necesar.

În aceste context, instanţa va ţine cont de atitudinea făptuitorului, care şi-a expus poziţia faţă de acuzaţia adusă, de împrejurările săvârşirii faptei astfel cum a fost reţinută de către instanţă, de comportamentul făptuitorului la momentul constatării faptei şi în şedinţă de judecată, de necesitatea prevenirii în viitor a unor fapte similare, precum şi faptul că nu se atestă la materialele cauzei informaţii privind alte antecedente penale sau contravenţionale.

În baza celor enunțate supra, având în vedere circumstanțele cauzei, instanța de judecată constată vinovăția lui Ion Cașcaval, în comiterea contravenției prevăzute de art. 318[1] din acelaşi cod și îi aplică făptuitorului o sancțiune sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 45 ore, după cum statuează imperativ sancţiunea normei speciale.

În acest mod, la cazul dedus judecării cauzei, instanţa apreciază că făptuitorul este susceptibil de executarea unei pedepse, dar totodată consideră că în privinţa lui Ion Cașcaval poate fi aplicabilă o sancţiune cu un grad mai redus de severitate şi mai aproape de limita minimă a acesteia, în cuantumul nominalizat, or instanţa nu manifestă intenţia agravării situaţiei făptuitorului, ci doar pedepsirea sa corespunzător faptei comise de acesta.

În conformitate cu prevederile articolelor 395, 452-458, 460 şi 462-463 din Codul contravențional, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ș t e:

Ion Cașcaval, *născut la *****, IDNO: *****, domiciliat în *****,* se recunoaște vinovat în comiterea contravenției prevăzute de art. 318[1] Cod contravențional și i se stabilește sancțiune cu muncă neremunerată în folosul comunității de 45 (patruzeci și cinci) ore.

Se explică lui Ion Cașcaval că, potrivit art. 37 alin. (6) din Codul contravenţional, în caz de eschivare de la munca neremunerată în folosul comunităţii, această sancţiune se înlocuieşte cu arest contravenţional, calculându-se o zi de arest pentru 2 ore de muncă neremunerată în folosul comunităţii.

Făptuitorul Ion Cașcaval, faţă de care s-a aplicat sancţiunea sub formă de muncă neremunerată în folosul comunităţii, va semna în instanţa de judecată un angajament prin care se obligă să se prezinte, în termen de 5 zile din momentul rămânerii definitive a hotărârii instanţei de judecată, la organul de probaţiune în a cărui rază teritorială îşi are domiciliul.

Executarea sancţiunii sub formă de muncă neremunerată în folosul comunităţii se va asigura de către organul de probațiune în a cărui rază teritorială îşi are domiciliul contravenientul.

La data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești, cancelaria instanţei de judecată va trimite hotărârea privind aplicarea muncii neremunerate în folosul comunităţii şi dispoziţia de executare organului de probațiune în a cărui rază teritorială îşi are domiciliul contravenientul, care la rândul său, în termen de 5 zile, va informa instanţa de judecată despre executarea hotărârii.

Hotărîrea este cu drept de atac în ordine de recurs în Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

Preşedinte al şedinţei,
Judecător **Tatiana Postolachi**

Corespunde originalului, judecător